

Ludányhalászi Hírmondó

XVII. évfolyam 2. szám

2015. június

Nyár van! Ismét és újra! Az idő minduntalan lopja szekundumait életünk óráján, egy kicsit közelebb kerülve az örökkévalóhoz. A lány tavaszi szellőt bágyadt nyári forróság kezdi tétlenségre kárhóztatni, jogos jussát követelve Földanyától keríti hatalmába az élőlények millióit. A mezőkön s réteken messzi visszhangoznak a szöcskenyájak énekei, a marhacsordák fájdalmas bögései; olykor egy-egy délibáb kápráztatja a hőségtől szinte transzba esett képzeletünk.

Ezen révület súlyos gondolatok szülőhelyei; gondolatoké, melyek olykor szavakká formálódva önálló életet élve sugároznak szét a mindenségbe. Szavakká, melyeknek óriási ereje van.

De mi is a szó? – Betűk egymás mellett való sorolása – gondolhatnánk. Emberi alkotmány, melynek évezredes eredete sűrű homályba vész. Kultúrák teremtői, birodalmak alkotói, emberi mivoltunk sarkkövei. Szavak nélkül humánunk azon természete válna semmivé, mely által elsődlegességet szereztünk bolygónkon. A szó hatalmas fegyver; lehet vele alkotni, olykor akár hegyeket is mozdítani, rossz kezekben, akár mindent el is pusztítani. Hogy milyen veszélyes fegyver is a szó: gondoljunk csak bele; ha

egy kisgyermekbe állandóan negatív gondolatokat sugárunk a szavak által, az súlyos, visszafordíthatatlan kárát látja későbbi életében. A folyamatos lelki terror, melyet sokszor politikailag mondvacsinált indokokkal fogvatartott ártatlanokon alkalmaztak, beláthatatlan következményeknek lettek okozói. Szavak, melyekkel egy egyén egész napját el lehet rontani, elég csak egy mogorva odavetés embertársától.

És mindezt miért? Miért kell, hogy rossz kezekkel nyúljunk ezen kincsünkhöz? Miért kell fegyverként alkalmaznunk és rombolnunk vele, mikor építhetünk is? Elég csak egy biztató szó, egy ösztönző megnyilvánulás, mely egy letargiában szenvedő lelket is étellel tölthet meg. Hiszen mindenki azt kapja vissza, amit ad! A pozitív gondolatokból formálódó szavak megbecsülést hoznak alkotójára; aki viszont tüzet csíhol, ne csodálkozzon azon, ha tűzvészt okoz. „Aki kardot ránt, kard által vész!”

Igyekezünk hát ezen, valamint mindazon nyáron, őszön, télen és tavaszon, melyekkel még a Mindenható megajándékoz minket pozitív gondolatok forrásai lenni, mely által lényünk hozzájárulhat amúgy is erkölcsileg megbomló világunk jobbításához!

Kovács Krisztián

Akiről műszaki iskolát neveztek el a Dominikai Köztársaságban – Végh Bertalan szalézi szerzetes

Végh Bertalan 1913. február 8-án született Szécsényhalásziiban. A szaléziakat mint gyermek ismerte meg. Nyergesújfalun volt növendék. A noviciátust Péliföldszentkeresztben végezte 1930-ban. A Szent Istvánról elnevezett Magyar Szalézi Tartomány hagyomány szerint Kubába küldött misszionáriusokat. Ide került ő is mint papnövendék. A spanyol nyelvet a gyakorlati évek alatt tanulta meg, a teológiát is Közép-Amerikában végezte. Ott szentelték pappá 1939-ben. A kubai tartomány oszlopos tagja volt. A kommunista diktatúra alatt nehéz élete volt, végül is kiutasították az országból és Santo Domingóban telepedett le. Ott végzett szalézi munkát halála napjáig, 1999. június 2-ig.

A szaléziak 1947. december 12-én érkeztek Jarabacoába Ricardo Pittini érsek hívására. Ekkor nyitották meg az Aspirantado Santo Domingo Savio szalézi jelöltházat, melynek első igazgatója Végh Bertalan atya lett. 1954-ben megalapították a Savio Domonkos bentlakásos fiúiskolát a nagyon szegény gyerekek számára, melynek szintén Bertalan atya lett az első igazgatója.

Santo Domingo elnöke 2014. március 11-én avatta fel a Végh Bertalanról elnevezett Politécnicó Bartolomé Vegh – Bartolomé Végh Műszaki Iskolát. (forrás: www.szaleziak.hu)

Közhírré tétetik

A Képviselő-testület ülésein történt

2015. február 11-én megtartott testületi ülésen a képviselők elfogadták Ludányhalászi Közös Önkormányzati Hivatal, valamint Ludányhalászi Községi Önkormányzat 2015. évi költségvetését, felülvizsgálták az önkormányzat Szervezeti és Működési szabályzatáról szóló rendeletét. Meghatározták a közoktatási intézménybe történő beiratkozás időpontját, valamint a Mese kert Óvoda nyári zárva tartását. **Február 25-én** a Testület a szociális igazgatásról és ellátásokról új rendeletet alkotott. **Március 26-án** felülvizsgálták az étkezési ellátás nyersanyagköltségeiről és térítési díjakról szóló rendeletet, valamint elfogadták az önkormányzat 2015. évre vonatkozó közbeszerzési tervét, és elkezdték a falunap előkészítését. Az **április 28-án** megtartott ülésen a testület módosította a 2014. évi költségvetésről szóló rendeletét, elfogadta a Közös Önkormányzati Hivatal 2014. évi költségvetésének féléves és háromnegyed éves teljesítéséről szóló tájékoztatót, valamint az önkormányzat közösségi szolgálat szakmai programját.

Rövid sarok

- 2015. június 13-án kerül sor községünkben a IX. Ludányhalászi Falunapra a falu sportpályáján. A programok hagyományosan reggelről a sport- és horgászversenyekkel kezdődnek. A nap folyamán a tisztelt nagydíjlovassal, solymász-, zenés- és táncos bemutatókat tekinthet meg! 20:30-tól Péter Szabó Szilvia, majd 22:15-től a Dupla Kávé együttes koncertje teszi fel a koronát a napra!

A falunapi tombola fődíja egy robogó lesz!

- Nagy megtiszteltetés érte községünk lakosát: Vargáné Kovács Gyöngyit, akit a Mária Légió országos elnökének neveztek ki! Munkájához sok sikert, kitartást kívánunk! Újságunk szeptemberi számában tervezünk interjút az Elnök asszonnyal!

- 2015. június 1-jétől kezdődnek a belső festési munkálatok a ludányi Szent András plébániatemplomban. A munkálatok ideje alatt hétköznap és hétvégén is csak a halászi templomban lesznek szentmisék tartva!

Óvodai hírek

Óvodánk május hónapban sem maradt programsorozat nélkül. Május 1-jén újra megrendezésre került a játékonysági bálunk, melynek nyitányaként, s a jó hangulat megalapozásaként, egy felnőtt mesét láthattak a résztvevők a Kerek Perc Egylet előadásában. A bál bevételét további óvodai udvarrendezésre, korszerűsítésre kívánjuk fordítani.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik felajánlásaikkal, támogatói adományaikkal, valamint jelenlétükkel megtiszteltek bennünket.

Május 3-án közösen köszöntöttük az édesanyákat, nagymamákat a Művelődési házban.

Május 29-én hagyományos módon megrendezésre került a gyermeknap. Zenés, táncos előadással, bográcsozással és a szülőkkel közösen átélt ügyességi játékokkal telt a délután.

Nevelési évünk végére 50 óvodás gyermekkel büszkélkedhetünk, kihasználva ezzel az óvodában meghatározott maximális gyermeklétszámot.

Évzárónkat és ballagásunkat június 5-én (pénteken) 16 órai kezdettel tartottuk az óvodában, melyen 8 ballagó gyermekünkötől búcsúztunk.

A következő évre szintén 8 leendő óvodás iratkozott be, így intézményünk a továbbiakban is 100%-ban kihasznált lesz.

A nyári leállásunk június 29-től július 10-ig tart, első óvodai napunk július 13-a lesz.

Ádámné Nagy Tímea
óvodavezető

Iskolai hírek

Iskolánkban június 19-én 14:15 órai kezdettel kerül megrendezésre a ballagás és tanévzáró ünnepély. A TÁMOP 3.1.4-C pályázaton nyert összegből a nyár folyamán két turnusban lovas tábor-, míg Nagyvisnyón túra tábor szervezünk a gyerekeknek. Ugyanezen pályázat keretében az őszi folyamán a harmadik évfolyamtól kezdődően két turnusban szervezünk erdei iskolát, valamint úszásoktatást. Október 31-ig, a pályázat befejezéséig tartunk még családi napot, angol nyelvi vetélkedőt, egészségnapot, sütidélutánt, informatika szakkört, konfliktuskezelő foglalkozást a tanulóknak és sportnapokat.

Kovács Klára igazgató

Képviselőink 2014-2019

Egy célért küzdünk...

Beszélgetés Bódiné Fenyvesi Mónika képviselő asszonnyal

Tisztelt Olvasók!

Amikor elindultam, hogy e lapszámban közelebről is bemutassam Önöknek képviselő társamat: Bódiné Fenyvesi Mónikát, régmúlt gyermekkorom egy kis epizódja villant elém!

Még csak éppen, hogy befejeztem a második osztályt. Drága jó édesanyám a tanévzáró ünnepély után, virágcsokrot nyomott a kezembe, s azt mondta „...add oda tanító nénidnek, és köszönd meg a munkáját!” – Az volt az utolsó alkalom, hogy ezt mondani kellett! – Minden tanév végén – s nemcsak általános iskolás koromban – évzáró után első dolgom volt, hogy mindegyiküknek, külön-külön is megköszönjem azt a figyelmet, odaadást, segítő szándékot és szeretetet mellyel lehetővé tették számunkra előbb a betűk és számok, majd a különböző tudományok világában való eligazodást.

S most újra itt van június, s vele együtt itt a Pedagógus Nap! S én, községünk egyetlen pedagógus végzettségű képviselőjéhez igyekszem! Hozzájuk betoppanva, szinte észrevétlenül elkezdődött a kérdezz-felelek!

Először is azt szeretném kérni – na nem azért, mintha nem ismernélek Téged – mondj egy pár gondolatot Magadról, családozról!

Szécsényből származom, s éppen 20 éve annak, hogy a Horkára költöztünk férjemmel és akkor két éves lányunkkal, Biankával. Idén ünnepeljük ezüstlakodalmunkat, s közben a kislányunkból is szép fiatal nő lett.

Nem tudom emlékszel-e arra, amikor a helyi általános iskolában Tóth Vali tanító néni bemutatott bennünket egymásnak? Még mindig ugyanaz a hév, az elkötelezettség hivatásod iránt?

Ez az év tele van számomra jeles dátumokkal, hiszen huszonöt éve kezdtem el tanítani. Legelőször Nógrádmegyerbe kerültem, itt egy évig elsősöket tanítottam. Akkor vált ketté a megyeri és a magyargéci iskola, s mivel az utóbbi településen kaptunk szolgálati lakást, így engem áthelyeztek. Itt két évig napköziztem, majd terhes lettem. A következő munkahelyem tíz évig a ludányhalászi iskola lett. Itt nagy szeretettel fogadtak a gyerekek, a kollégák és a szülők is. Emlékszem első évben napköziztem, s szerettem volna, ha a napköziseknek jön délután is a Mikulás. Mosóné Klári szívesen vállalta ezt a feladatot, s nagy örömet szerzett a gyerekeknek és nekem is. Utólag is csak köszönni tudom. Voltam három osztálynak osztályfőnöke, s igyekeztem mindenkiben megtalálni, hogy miben tehetséges. A ludányi gyerekeket még hordtam tanulmányi versenyekre Salgótarjánba, versmondó versenyekre Szécsénybe. Ma ez már csak álom. A huszonöt év alatt rengeteg tapasztalatot szereztem, s meg is erősödtem. Hiszen ma nem elég kedves, aranyos, felkészült tanító néninek lenni, nagyon keménynek, céltudatosnak, következetesnek kell lenni gyerekekkel és szülővel szemben is. Munkám során mindig a gyerekek érdekeit néztem és nézem. Tíz év után elbúcsúztam a ludányi iskolától, s Nógrádmegyerbe mentem vissza tanítani. 35 évesen újra bizonyítanom kellett egy új tantestületben, idegen gyerekeknek és szülőknek. Szerintem sikerült. Csak kicsiket tanítok, általában 1-2. osztályt. Öt éve alsós munkaközösség vezető vagyok. Hogy kérdésedre is válaszoljak, az elkötelezettségem a régi, bár egyre több kérdőjel van a fejemben, hogy hogyan tovább.

Szerinted melyek azok az okok, amelyek jó vagy rossz irányban meghatározzák, befolyásolják az akkori és a mai gyerekek gondolkodásmódját, és a mindennapi felkészültségük közti különbséget?

Huszonöt év alatt sokat változott a világ. Kezdő tanító néniként több tiszteletet kaptam a gyerekektől és a szülőktől – noha az összes szülő öregebb volt nálam-, mint most 45 évesen – pedig most minden szülő fiatalabb nálam. Kollégáimmal együtt szélmalomharcot vívunk a tanulás fontosságáért. Ahhoz, hogy egy gyerek szellemileg fejlődjön, négy dolog kell: a gyerek, a szülő és a tanár, no meg közös célok. Ez ami

Képviselőink 2014-2019

napjainkban hiányzik. A gyerekek nevelése az óvodára és az iskolára marad, így az oktatás csak második helyre kerül. Egy tapasztalt kolléganőm szokta mondani, ha száz gyerekből csak négy hajlandó rád figyelni, tanulni, már nem keltél fel reggel hiába.

Bocsásd meg, ha azt mondom: Még mindig „szemtelenül” fiatalnak nézel ki! Árudd el a kedves olvasóknak, mi ennek a titka?

Először is Józsikám vedd fel a szemüvedet, másodszor nem vakult meg itthon a tükör, tisztában vagyok az adottságaimmal. Szerintem minden kornak megvannak a szépségei és az árnyoldalai is. Így van ez a negyedik X után is. Titok nincs. Rengeteget dolgozom, az unalom szó nálam nincs a szótárban. Kevés szabadidőnk a férjemmel együtt aktívan szoktuk eltölteni: kirándulunk, kerékpározunk, movizunk.

Minek vagy kinek köszönhető, hogy „beleugrottál” a helyi politika alakítóinak sorába?

A történet 2005-re nyúlik vissza. Akkor kellett elhagynom a ludányi iskolát, mivel a gyesen lévő kollégák visszajöttek, nekem nem maradt státusz. Az akkori szülői gárda sok-sok aláírást gyűjtött azért, hogy maradhassak, - utólag is köszönet érte – ami végül valamelyik íróasztal fiók alá került. Nagyon fájó pont volt ez az életemben, sokáig tartott, míg kihevertem. Aztán egy év múlva Szeles Marcsi megkeresett, hogy jelöltessük magunkat. Megmondom őszintén, fogalmam sem volt mit csinál egy képviselő-testületi tag, úgyhogy a tudatlanok nyugalmával belevágtam, bízva abban, hogy aki egy évvel ezelőtt a nevét adta mellém, az most ad egy x-et. Hát bejött. Azóta már harmadszor is bizalmat szavaztak nekem, s ez jól esik. Köszönöm szépen!

Te, aki belülről belátsz a „kulisszák” mögé, hogyan ítéled meg a község vezetőinek munkáját? Szerinted mitől lett ennyire összetartó a jelenlegi testület? Hiszen már a második választási ciklusban változatlan a testület összetétele!

2006-ban én újként kerültem a testületbe, s a polgármester is új volt. Kovács Imre céljai, tettekéssége, munkamorálja szerintem nem az új tagokat lepte meg, hanem a régieket. Nekünk nem volt viszonyítási alapunk, amit ránk bízott igyekeztünk tudásunkhoz képest a legjobban elvégezni. Hozzáteszem, nekünk nőknek ez sokkal nehezebb, mint a férfiaknak. Tőlünk elvárják, hogy a munkahelyen és otthon is 120%-ban teljesítsünk, s mellé még egy ilyen testületi tagság komoly feladat - és időszakkozással jár. A képviselő-testület minden tagja egy célért küzd, hogy községünk lakóinak életét és környezetét jobba tegye nemcsak ma, hanem a jövőben is. A közös célok és a közös munka az, ami erőssé kovácsolta ezt a testületet.

S végül mond el a Ludányhalászi Hírmondó olvasóinak, milyen, hogy most nem te kérdezel, hanem mint riportalany kerültél be a lapba?

Először is megtiszteltetésnek veszem, hogy érdeklődtök irántam. Másodszor nem hagyom, hogy ebben a számban csak alany legyek, hiszen megint jártam vendégségben falunk lakóinál, így akik szeretik írásaimat, megnyugvásul közlöm, hogy olvashatják. Az újságírás egy új szint hozott az életembe, amelyet nagyon szeretek csinálni. Legyen az riport vagy visszaemlékezés. Sok olyan emberhez jutottam el és ismertem meg, akiktől tapasztalatot és bölcsességet tanultam. Szeretem, mikor visszajelzéseket kapok az írásaimról, jelezve, hogy olvassák és várják a következőt. Ez ad erőt, hogy minden negyedévben újra tollat ragadjak.

Kedves Mónika!

Köszönöm a beszélgetést, és azt, hogy így egy kis betekintést kaphattunk Tőled családotról, hivatásodról, társadalmi elfoglaltságaidról, s picinyke szabadidődről.

Ezek után már én is elárulom egy titkomat: Tanáraimról, könnyek nélkül, ma sem tudok beszélni!

Befejezésül pedig engedd meg, hogy a szerkesztőbizottság, és a község minden lakója nevében, - így Pedagógus Nap tájkán – had kívánjak Neked és valamennyi pedagógus társadnak az egész társadalom részéről közmegebecsülést, munkátokhoz erőt, egészséget, a magánéletben pedig sok-sok boldogságot!

Brunda József

Sorsok, emberek

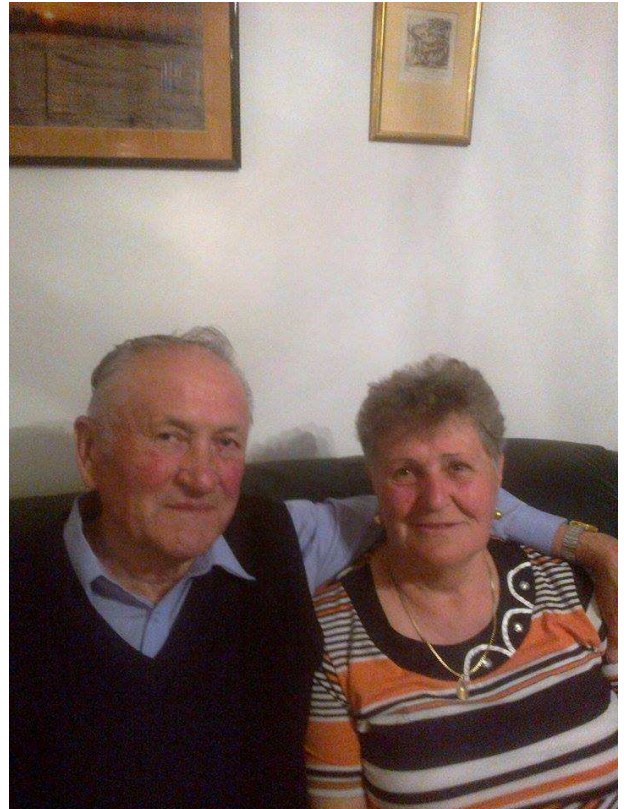
Az aranylakodalmások

(Beszélgetés Süllei Lászlóval és feleségével, Marika nénival)

Az elmúlt időszakban két idős házaspárnál is jártam, s kutattam a hosszú és boldog párkapcsolat titkát. Így jutottam el májusban Laci bácsihoz és Marika nénihez. Húsz éve ismerem őket, itt laknak szinte a szomszédomban, s mégis nagyon keveset tudtam róluk, csak azt, hogy rendkívül kedves, barátságos emberek. Kezemben két képpel – amelyet kedves anyósom adott – 1961. szüretit örökítve meg, melyen a lányok, köztük Marika néni is magyaros ruhában vonultak fel a falu főutcáján. Ezzel a képpel indult a nosztalgiázás, s a délutáni napsütésből viharos, esős időbe borult az este, mire búcsút vettünk egymástól. Beszélgetésünk minden percét élveztem, így most megosztom az olvasókkal is.

Meséljenek nekem az elmúlt hét évtizedről!

Laci bácsi: A alsóludányi falurészen születtem, ahol ma Oravecz Alfiék laknak, valamikor népes kolónia lakott ott. Hárman voltunk testvérek: 1 fiú és 2 lány – Oravecz Lászlóné Borbála a nővérem itt él Ludányban, a húgom Cseri Márta Csongrádra került. Korán megismerkedtem a munka világával, 12 éves koromtól dolgoztam a földeken, mert édesapám megbetegedett. Akkor még kézzel csináltunk mindent a határban. Férfiak, nők, gyerekek egyaránt kivették részüket a munkából. Egy évre elmentem a bányába dolgozni, hogy ne vigyenek el katonának. 1960-ban szervezték a TSZ-eket, beléptünk a családdal, no meg a vetőgéppel és a kaszálógéppel – ami ritka volt még a faluban. Ezután a Gépállomásra kerültem Szécsénybe, mint traktoros. Télen képzésre küldtek Szabadszállásra, nyáron meg arattam, csépeltem. Először lánctalpas traktorral, majd gumikerekűvel jártam a határt. 1963-ban kerültem a ludányi Alkotmány TSZ-hez, szintén mint traktoros. 1983-tól a szécsényi, majd 1993-tól ismét a ludányi TSZ-ben dolgoztam. Innen mentem előnyugdíjba 1996-ban.

Marika néni: Én is a faluban születtem, ahol most Adélkáék laknak. Tízen voltunk testvérek: 5 fiú és 5 lány. Az én életemet is a TSZ határozta meg. 1964-től a ludányi, 1983-tól a szécsényi, majd 1993-tól ismét a ludányi TSZ-ben dolgoztam, mint pénztáros, később, mint bérszámfejtő. Innen mentem nyugdíjba 2000-ben. Emellett a 90-es évektől a gondnoka voltam a rárósi Pénzügyőri Üdülőnek egészen 2013-ig. Mindig voltak földjeink, állataink. A 2000-es évektől östermelők voltunk. Foglalkoztunk kukoricával, búzával, uborkával, krumplival, babbal, olajtökkel, disznókkal. Az idei az első év, hogy kiadtuk a földeket bérbe. Ideje nekünk is pihenni.

Idén ünnepelik aranylakodalmukat, s egy rendkívüli pályát választó és sikeres fiúval büszkélkedhetnek.

Marika néni: Valóban ötven éve 1965-ben házasodtunk össze, s akkor költöztünk a Horkára, ide ahol most is lakunk, itt alakítottuk ki családi fészünkünket. Három évre rá 1968-ban megszületett gyermekünk, László. Mindig vallásos életet éltünk, s fiunkat is erre tanítottuk. Így a helyi általános iskola után Esztergomba került a Ferences Gimnáziumba. Amikor érettségi előtt fél évvel közölte, hogy pap akar lenni, megmondom őszintén kétségbe estem. Ki viszi tovább a Süllei nevet, mi lesz velünk, ha ő elkerül messzire? Aztán leültünk hármasban, megbeszéltük, és úgy gondoltuk, hogy nekünk minden támogatást meg kell adnunk, hogy ő boldog legyen. Katonáság után teológiát tanult öt évig, s 1992-ben szentelték

Sorsok, emberek

pappá. Egy évig a fővárosi Szent Anna plébániára került s innen vissza Esztergomba, ahol Paskai László bíboros titkáráként tevékenykedett. Majd Paskai utódának Erdő Péter bíboros-prímás, Budapest-Esztergom főegyházmegye Érseki irodájának igazgatója lett. Személyesen találkozhatott a pápával, amely egy életre szóló ajándék neki és nekünk is. Most a Mátyás Templom plébánosa és az egyházmegye helynöke. Nagyon büszkék és boldogok vagyunk, hogy pályája sikeresen felfelé tör, megtalálta életének értelmét és célját.

Ötven év, mi a titok, mely két embert ilyen hosszú ideig összetart?

Laci bácsi: Elsősorban a szeretet és a tisztelet. Utána jön a türelem és a kitartás. Ma már csak egymásra nézünk, s tudjuk a másik gondolatát. Harmadikként a közös célok, és a sok munka.

Hogyan telnek a csendes, nyugdíjas napok?

Marika néni: Laci bácsi 78 éves, én 70, ma már szeretünk pihenni és élvezni a sok-sok munka eredményét. Laci bácsi sokat olvas, én magam rejtvényt fejtök, már ha marad időm a házimunka mellett. Sokat járunk fel Pestre a fiunkhoz, van, hogy télen heteket töltünk ott. Szeretünk ott lenni, kikapcsolódni, feltöltődni, hogy utána újult erővel fogjunk bele az itthoni tennivalókba.

Kedves Marika néni és Laci bácsi!

Kívánom, hogy életük legyen továbbra is boldog és nyugodt. Sok erőt és egészséget kívánok, hogy sokáig támogatói legyenek fiuknak, s mi ludányhalásziak is büszkék lehessünk Süllei Lászlóra.

Kedves Olvasók! Most, amikor ebben az elszürkült, elidegenedett világban, melyben az emberek nem tisztelik egymást, nincs türelmük egymáshoz, álljon példaként ez a két idős ember, akik kitartottak egymás mellett ötven évig.

Az interneten találtam a következő anekdotát:

Apóka és anyóka kézen fogva állnak a kapuban. Megkérdezi tőlük egy arra járó:

Hogy lehet, hogy még hatvan év után is egymás kezét fogják?

Apóka válaszol:

A mi időnkben az volt a szokás, hogy ami elromlott, azt megjavítottuk. Ma, ami elromlik, kidobják!

Elgondolkodtató ugye?

Bódiné Fenyvesi Mónika

Inci XII. önálló kiállítása

Ez év áprilisában Némethné Jancsi Ilona gobelin képeiből és textil szobraiból (paverpol) nyílt kiállítás a nógrádmegyeri Radics István Művelődési Ház és Könyvtár Galériájában. Amikor Szigeti Lászlóné a Művelődési Ház igazgatónöje felkért, hogy nyissam meg a kiállítást, felkiáltottam: Végre! Valami igazán nekem való feladat! Hiszen ebben a rohanó világban végre megállhatunk, s csodálhatjuk Inci lélegzetelállító munkáit, színpompás gobelin képeit. A megnyitóra szépszámú közönség jött el, megtekintették a műalkotásokat és beszélgettek készítőjével. Külön falat kapott a Keresztút sorozat, melyről Miklós Zalán atya, a község plébánosa úgy nyilatkozott, hogy a keresztút egy ajtó, melyen keresztül eljuthatunk a feltámadáshoz, Krisztushoz. A község polgármestere Verbói Gábor is elismerően szólt az alkotásokról és az alkotóról. A hónap folyamán sok látogatója volt a kiállításnak, köztük felnőttek, gyerekcsoportok egyaránt. Mindenkinek nagyon tetszettek Inci munkái, s én büszke voltam rá, hogy Inci XII. önálló kiállításának részese és látogatója lehettem.

További sok sikert kívánok!

Bódiné Fenyvesi Mónika

Helyi érték

Biciklitúra a megújult Madách kastélyhoz

Idén sem maradhatott el a már szokássá vált nemzeti ünnephez kapcsolódó biciklitúra. Március 21-én az égiek is kegyesek voltak hozzánk, hiszen gyönyörű szép napsütésben kezdhette meg közel 30 fős csapatunk Szakal irányába fogyasztani a kilométereket. A rárósi Madách-hídon megejtettük az első csoportképet, majd dél felé fordulva megindultunk úti célunk – Alsósztrégova - felé. Bár már harmadszor kerestük fel ezt a jeles helyet, ugyanakkor mindig más arcát láthattuk. Első alkalommal 2008-ban még a régi – felújítatlan kastélyt tekinthettük meg, a maga puritán – és magyar tájékoztató tábláktól mentes – egyszerűségében. 2012-ben a felújítás miatt már zárt kapuk fogadtak bennünket, így be kellett érünk Madách Imre síremlékének megkoszorúzásával. 2013. januárjában adták át a megújult kastélyt, mely jó alkalmat adott arra, hogy ismételten felkeressük. A korábbi állapotokhoz képest igen nagy színvonal emelkedésen átesett kastélyban megtekintettük az „oroszlánbarlangot” Madách Imre egykori dolgozó szobáját, ahol a halhatatlan: Az ember tragédiája is megszületett – mindezt magyar nyelvű tájékoztatók és mikroportok segítségével. Külön kiállítás foglalkozik Madách eme remekművével, mely által virtuálisan végigkövethetjük az egyes színeket.

A kiállítás megtekintése után Rárósmulyadot vettük célba, ahol kívül-belül megcsodálhattuk az 1910-es években épült – az egykori Magyar Királyság első vasbeton szerkezetű – templomát. Az egyházi épület tornyából gyönyörű kilátás nyílt az Ipoly völgyére, és a szakali kálvária hegyre, ahonnan egykor a törökök lötték a bussai őrtornyot. Mulyadot magunk mögött hagyva, Csalárig tekertünk, ahol már szalonnázáshoz előkészülve vártak bennünket. Energiát töltve magunkba, röpke óras pihenő után kezdtük meg hazafelé vivő utunkat, egy újabb felejthetetlen biciklitúrával és a lemenő nap esti sugaraival a hátunk mögött, kissé megfáradva, de jóleső érzéssel tértünk vissza falunkba! (további képek a község honlapján!)

K.K.

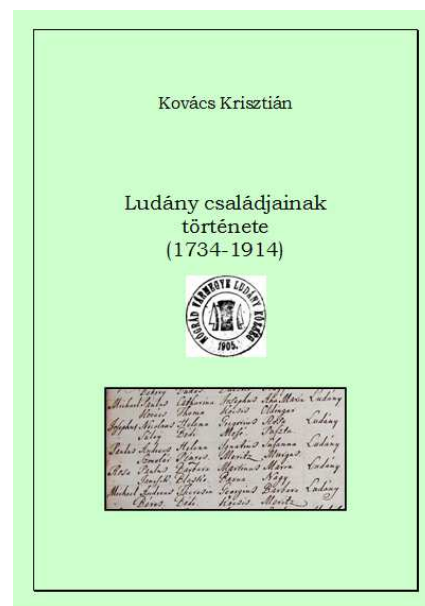
Hamarosan...

A tavalyi esztendőben kiadásra került halászi falurész családjait bemutató könyv után elkészült Ludány famíliáinak hasonló módú feldolgozása! A könyv reményeink szerint pár héten belül megjelenhet.

A könyv szerkezetében a Halászi munkát követi; három nagy fejezetben igyekeznek feldolgozni a családok különféle adatait. Az első részben 16 tősgyökeres ludányi familia (Barna, Brunda, Jancsi, Józsa, Kalos, Kovács, Kurucz, László, Miricz, Mosó, Oravecz, Pusztá, Rigó, Róka, Sülle, Vonsik) története kerül bemutatásra, az egyes családokhoz kapcsolódó leszármazási táblákkal egyetemben. A második részben egy adatbázist teszünk közzé, mely a felsőludányi-, szécsényi és egyéb környező települések anyakönyvi adatait dolgozza fel 1734 és 1914 között. Az adatbázis segítségével (mely egy oda-vissza hivatkozású rendszeren alapul) pár perc alatt komplett családfák állíthatók össze. A harmadik rész egy paraszti levelestárat tartalmaz, melyben olyan ritka iratokat gyűjtöttünk össze, melyek az egykori ludányi lakosokra vonatkoznak (többek között 1551. évi tizedösszeírás, mely ludány legkorábbi –ismert – lakosságnévsorát őrizte meg, az 1738-as nagy tűzvész utáni kárfelvételi lajstrom, végrendeletek, szerződések etc.)

A munka terveink szerint 100 példányban jelenik meg, melyből – leszámítva a köteles- és tiszteletpéldányokat – kb. 85-90 példány lesz elérhető a falu közönsége számára!

Továbbra is kapható még a Szécsényhalászi családjainak története (1694-1914) c. munka is; a két könyv (közel 900 oldalon) együtt adja meg azt a tudásbázist, mellyel a ludány-halásziak ősei felkutathatók.

Kovács Krisztián

Sajtóközlemény

Befejeződött a Ludányhalászi Öreg-tó természetvédelmi rehabilitációja

Az évekig tartó, egyre gyorsuló ütemű állapotromlás miatt sürgős beavatkozásra volt szükség Ludányhalásziiban az Öreg-tó megmentéséhez. A tó állapotának leromlását a folyóvízi hordalékkal való feltöltődés, a tápanyag-feldúsulás okozta eutrofizáció, a részleges kiszáradás, a rendezetlen hasznosításból eredő biológiai hatások (parti vegetáció károsítása, hulladéklerakás és egyéb szennyezések) és a biológiai inváziók okozták. A Bükki Nemzeti Park Igazgatóság beruházása során több, a tó eredeti állapotát visszaállító, a vízminőséget is javító munkát végeztek el. A beruházás teljes költsége meghaladta a 100 millió Ft-ot.

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

Nógrád megye legjelentősebb vizes élőhely együttesét a Középső-Ipoly-völgyben találjuk. Az Ipolyban és annak árterén a folyó- és állóvízi élőhelyek, illetve a vízi és szárazföldi élőhelyek közti átmenetet jelentő vizes élőhelyek (wetland-ek) számos típusát ismerjük. A hozzájuk kötődő életközösségek sokszínűek, több védett, illetve nemzetközi jelentőségű növény- és állatfajjal. Ugyanakkor számos közvetlen és közvetett emberi hatás veszélyezteti ezen élőhelyek létét, állapotát, illetve a hozzájuk kötődő fajok természetvédelmi helyzetét.

A ludányhalászi Öreg-tó és közvetlen környezete a tájegység jellegzetességeit képviselő élőhely-mozaik, ahol kis területen számos értékes növényzeti típus, illetve növény- és állatfaj megtalálható. A tó a Natura 2000 hálózat része, ahol több közösségi jelentőségű faj, így a réti csík, vágócsfák, szivárványos ökle, balin, dunai tarajosgöte, vöröshasú unka előfordulása ismert. A tavat egy régi Ipoly-holtágból, többszöri beavatkozással alakították ki. A medret szélesítették, kimélyítették, illetve a meder déli harmadában egy alacsony töltést emeltek, melyen földút vezet át. A töltésbe épített csőátereszen jut ki a víz a holtág eredeti medrének részét képező alsó szakaszra, mely korábban csak áradás idején került víz alá. A töltés duzzasztó hatásával a töltés fölötti mederrészen az átfolyós tározókra jellemző állóvízi viszonyok alakultak ki, melyek értékes tavi és mocsári élővilág létfeltételeit biztosítják. A tó állapotának leromlását a folyóvízi hordalékkal való feltöltődés, a tápanyag-feldúsulás okozta eutrofizáció, a részleges kiszáradás, a rendezetlen hasznosításból eredő biológiai hatások (parti vegetáció károsítása, hulladéklerakás és egyéb szennyezések) és a biológiai inváziók okozták. A helyreállítás előtti mederviszonyok csak a tó kis részén biztosították a sekély parti régióhoz, illetve az időszakos vizekhez kötődő élővilág kialakulását.

A projekt keretében a következő tevékenységeket végeztük el:

- a meder részleges kotrása, a rothadó iszap eltávolítása és a mederviszonyok változatosságának növelése céljából
- műtárgy létesítése a kisvízi vízszintszabályozás biztosításához
- kotort vízterületek egybenyitása víz alatti nádvággással
- sekély vizű öblök kialakítása,
- kétéltű szaporodóhelyek (kis tavak) kialakítása a szárazon álló mederrészben,
- kétéltű telelőhelyek kialakítása,
- inváziós lágyszárúak mechanikai irtása
- inváziós fűszárúak vegyszeres irtása injektálásos módszerrel
- az eltávolított inváziós fajok egyedei helyére tájhozons fajok (mészgás éger, vénic szil) telepítése
- a tó területén található illegális hulladéklerakók felszámolása
- bemutató táblák elhelyezése.

Elért természetvédelmi eredmények

A projektnek köszönhetően elért eredmények a következők: az Öreg-tó biológiai állapotának javulása, természeti értékeinek kedvezőbb helyzetbe kerülése, a veszélyeztető tényezők mérséklődése, illetve megszűnése, az inváziós fajok visszaszorulása. A tó területén olyan új, állandó vizű mederrészeket hoztunk létre, ahol a jelenleginél természetvédelmi szempontból értékesebb élőhelyek kialakulása biztosított, több gerinctelen állatfaj, valamint halfaj természetvédelmi helyzete várhatóan javulni fog. A tó déli, szárazon álló mederrészén létesített időszakos vizű kis tavak és telelőhelyek a terület kétéltűfaunájának kedvező irányú változását teszik lehetővé.

A projekt elnevezése: Ludányhalászi Öreg-tó természetvédelmi rehabilitációja

A projekt száma: KEOP-3.1.2/2F/09-2011-2013-0039

Projekt megvalósítás ideje: 2013. október 30.- 2015. május 15.

Az Európai Unió és a Magyar Állam által nyújtott támogatás összege: 107 087 280 Ft.

További információ:

Kangúr Tibor

BNPI KEOP nyilvánosság referens

06-30-3364-138

Ludányhalászi Hírmondó

Kiadja és előállítja:
Ludányhalászi Község Önkormányzata
Felelős kiadó: Kovács Imre polgármester
Tel: (32) 556-020

Szerkesztőbizottság: Bódiné Fenyvesi Mónika,
Brunda József, Kovács Krisztián, Lelovics
Tamás, Végh Imre, Végh Tamás

Email: ludanyhalaszihirmondo@gmail.com
Honlap: www.ludanyhalaszi.hu/hirmondo